

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.7695

Dosar nr.10248.1/2/2010

Ședința publică de la 11 decembrie 2013

Președinte: X	- judecător
X	- judecător
X	- judecător
X	- magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de S.C. .X.S.R.L. prin lichidator judiciar .X.IPURL împotriva Sentinței nr..X. din 14 mai 2012 a Curții de Apel .X. - Secția a VUI-a contencios administrativ și fiscal.

Cauza a rămas în pronunțare la data de 28 noiembrie 2013, dezbaterile fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților să formuleze concluzii scrise, a amânat pronunțarea deciziei la data de 11 decembrie 2013.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Soluția instanței de fond

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel .X. - Secția a VUI-a contencios administrativ și fiscal, reclamanta S.C. .X. SRL a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (denumită în continuare A.N.A.F.), anularea, în parte, a Deciziei de impunere nr..X./29.07.2008, contestând suma de .X.lei din totalul stabilit de .X.lei, arătând că debitul contestat reprezintă:

- .X.lei, impozit suplimentar datorat de persoanele juridice (.X.lei) și majorări de întârziere (.X.lei);

- .X.lei, impozit pe veniturile obținute în România de persoanele juridice nerezidente (.X.lei) și majorări de întârziere (.X.);

- .X.lei, impozit pe veniturile obținute în România de persoanele fizice nerezidente (.X.lei) și majorări de întârziere (.X.lei).

În subsidiar, reclamanta a arătat că înțelege să solicite anularea în parte a deciziei de impunere nr..X./2008 emisă de pârâtă în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./ 23.07.2008, act administrativ fiscal nelegal și netemeinic, în sensul următor:

- exonerarea de la plata sumei de .X.lei, impozit pe profit și majorări de întârziere pentru anii fiscali 2004-2005-2006;

- restituirea sumei de .X.lei, ca urmare a plăților efectuate de reclamantă în contul bugetului de stat nr.20020103, reprezentând impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor juridice aferente anilor 2005-2006 și a dobânzilor, penalităților și majorărilor de întârziere aferente, și a sumei de .X.lei, ca urmare a plăților efectuate de societate în contul bugetului de stat nr.20010103, reprezentând impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice pentru anii 2002-2003-2004 și a dobânzilor, penalităților și a majorărilor de întârziere aferente, sau

- compensarea sumei de .X.lei (la care se adaugă majorări dobânzi și penalități de întârziere) plătită de societate în contul bugetului de stat nr.20020103, cu suma de .X.lei reprezentând debitul suplimentar stabilit de organele de inspecție fiscală pentru impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți persoane juridice și a sumei de .X.lei (la care se adaugă majorări dobânzi și penalități de întârziere) plătită de societate în contul bugetului de stat nr.20010103 cu suma de .X.lei reprezentând debitul suplimentar stabilit de organele de inspecție fiscală pentru impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți persoane fizice.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că a formulat contestație împotriva deciziei de impunere care până la introducerea acțiunii nu fusese solutionată.

Pe fondul cauzei, reclamanta a arătat următoarele:

Organul fiscal a stabilit în mod eronat în sarcina societății obligația suplimentară fiscală de plată în sumă de .X.lei, reprezentând impozitul pe profit aferent anilor 2004- 2005 și 2006, susținând că societatea a aplicat în mod corect procentul de 5% din

venituri, prevăzut la art.18 din Codul fiscal, asupra diferenței dintre sumele evidențiate în contul 708 (venituri din activitatea de pariuri sportive și respectiv, sumele evidențiate în contul 658 (premii acordate jucătorilor), ținând cont de actele normative incidente în speță.

Totodată, a invocat Precizarea nr.9634 din 16 septembrie 1997 a Ministerului Finanțelor Publice pentru aplicarea art.3 alin. (3) din O.G nr.14/1997 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1997 care definește veniturile obținute din jocurile de noroc ca diferență între totalul rulajului încasărilor pentru fiecare joc și totalul premiilor acordate, precum și Decizia nr.3716/30.10.2006 pronunțată de înalta Curte de Casație și Justiție.

Cu privire la cea de-a doua categorie de sume contestate, respectiv debitele suplimentare pentru impozitul datorat de persoanele juridice și persoanele fizice nerezidente reclamanta a susținut următoarele:

Pentru persoanele juridice nerezidente, debitul suplimentar a fost determinat de neprezentarea certificatului de rezidență fiscală pentru dividendele convenite din repartizarea profitului net realizat de societate în anul fiscal 2004 pentru o persoană juridică luxemburgheză și declararea eronată a sumelor datorate la impozitul pe venituri din dividende distribuite persoanei juridice respective și nu în contul impozitului pe veniturile realizate în România de persoane juridice nerezidente; organele fiscale au refuzat să țină seama de certificatului de rezidență fiscală depus ulterior și au considerat în mod greșit că plata eronată a unui impozit echivalează cu neplata acestuia, calculând debite suplimentare pentru acest impozit, în cuantum de .X.lei.

Pentru persoanele fizice nerezidente, reclamanta a susținut că s-a procedat în același mod ca și în cazul persoanelor juridice nerezidente, calculându-se debite suplimentare pe motivul neprezentării certificatului de rezidență fiscală, iar impozitul a fost virat într-un cont greșit.

Reclamanta a solicitat restituirea sumelor plătite în plus către bugetul de stat sau compensarea sumelor plătite în mod eronat cu cele datorate în mod real.

Ulterior, reclamanta și-a modificat acțiunea, solicitând și anularea Deciziei nr.430/19.12.2008 prin care s-a soluționat contestația administrativă, act emis de Agenția Națională de

Administrare Fiscală după introducerea acțiunii, susținând ambele decizii atacate nelegale și netemeinice.

Prin Decizia nr.430/2008, autoritatea pârâtă a dispus următoarele:

- a respins ca neîntemeiată contestația formulată de reclamantă împotriva deciziei de impunere nr..X./ 29.07.2008 în ce privește impozitul pe profit în suma de .X.lei și majorările de întârziere în suma de .X.lei aferente impozitului pe profit, precum și împotriva sumei de .X.lei reprezentând impozit pe veniturile obținute de nerezidenți - persoane juridice;

- a admis parțial contestația și pe cale de consecință a anulat parțial decizia de impunere nr..X./ 29.07.2008 pentru impozitul pe veniturile persoanelor juridice nerezidente, în suma de .X.lei, precum și pentru majorările în sumă de .X.lei aferente impozitului pe veniturile persoanelor juridice nerezidente;

- a desființat parțial decizia de impunere nr..X./29.07.2008 pentru majorările în sumă de .X.lei aferente impozitului pe veniturile obținute de nerezidenți - persoane fizice și juridice, urmând ca organele de inspecție fiscală să emită un nou act administrativ fiscal, cu recalcularea majorărilor de întârziere aferente impozitului pe veniturile nerezidenților, conform considerentelor și prevederilor legale invocate în prezenta decizie.

- a respins ca nemotivată contestația formulată împotriva sumei de .X.lei reprezentând impozit pe veniturile obținute de nerezidenți - persoane juridice și sumei de .X.lei reprezentând impozit pe veniturile obținute de nerezidenți - persoane fizice;

- a transmis contestația organelor fiscale competente din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili referitor la capătul de cerere privind îndreptarea erorii materiale din documentele de plată a impozitului pe dividende.

În motivarea acestei decizii, pârâta a reținut următoarele:

Referitor la impozitul pe profit în suma de .X.lei și majorările de întârziere în suma de .X.lei aferente impozitului pe profit, pârâta a analizat dacă la stabilirea impozitului pe profit minim, calculat prin aplicarea cotei legale de 5%, aferent activității de pariuri sportive desfășurată de contribuabil, baza de calcul o constituie veniturile aferente activității respective, sau aceste venituri, diminuate cu cheltuielile privind premiile acordate jucătorilor cu privire la perioada supusa inspecției fiscale: 01.01.2004 - 31.12.2006.

S-a reținut că reclamanta a calculat impozitul pe profit minim aferent activității de organizare a pariurilor sportive, prevăzut de art.18 din Legea nr.571/2003, prin aplicarea cotei legale de 5% asupra diferenței dintre veniturile obținute din aceasta activitate și cheltuielile privind premiile acordate jucătorilor. Pentru celelalte activități societatea a calculat impozitul pe profit având în vedere cheltuielile specifice și cheltuielile comune ale contribuabilului, determinate pe baza raportului între veniturile din alte activități și cele obținute din pariuri sportive.

Prin raportul de inspecție fiscală s-a constatat că impozitul pe profit aferent activității de pariuri sportive, pentru perioada ianuarie 2004-decembrie 2006, calculat prin aplicarea cotei de impozitare prevăzute la art.17 din Legea nr.571/2003, este mai mic decât impozitul pe profit determinat ca și cota de 5% din veniturile aferente activității de pariuri sportive, iar impozitul pe profit aferent celorlalte activități trebuia calculat cu luarea în considerare a celorlalte cheltuieli, proporțional cu veniturile aferente respectivelor activități. Astfel, s-a constatat determinarea eronată a impozitului pe profit, atât pentru activitatea de pariuri sportive, cât și pentru celelalte activități, organele de inspecție fiscală stabilind impozitul pe profit suplimentar în sumă de .X.lei aferent activității de organizare a pariurilor sportive și în sumă de .X.lei aferent altor activități, această din urmă sumă fiind însușită de reclamantă.

În continuare, s-a constatat că baza de impozitare la care se aplica procentul de 5% prevăzut de art.18 din Legea nr.571/2003 o reprezintă rulajul creditor al contului de venituri din activitatea de pariuri, fără a fi diminuat cu sumele reprezentând premiile acordate jucătorilor, așa cum a considerat societatea. Orice diminuare a rulajului contului de venituri din activitatea de pariuri sportive, cu sume reprezentând cheltuieli de orice natură, are ca rezultat, potrivit legislației fiscale, determinarea unui profit impozabil, ceea ce ar contrazice intenția legiuitorului de a aplica o cotă de 5% asupra veniturilor realizate și nu asupra unui profit.

Astfel, se reține ca întemeiate și conforme prevederilor legale în vigoare, măsurile organelor de inspecție fiscală de a întregi baza impozabilă la care se aplică procentul de 5% pentru stabilirea impozitului pe profit aferent activității din domeniul în cauză, cu sumele plătite jucătorilor, în condițiile în care după cum s-a arătat la prezentarea situației de fapt, aceste organe au constatat că impozitul

pe profit aferent activității de pariuri sportive, calculat prin aplicarea cotei de impozitare prevăzute la art.17 din Legea nr.571/ 2003 asupra profitului impozabil, este mai mic decât impozitul pe profit determinat ca și cota de 5% din veniturile aferente activității de pariuri sportive.

Sumele plătite jucătorilor sunt încadrate și definite de legislația în vigoare pe perioada verificată, în categoria cheltuielilor de exploatare aferente activităților de natura pariurilor sportive, iar un contribuabil nu poate opera în mod arbitrar cu aceasta categorie de cheltuieli, considerându-le deductibile în cazul calculării profitului impozabil supus cotei de 25%, respectiv 16%, respectiv asimilându-le unui venit nerealizat în cazul calculării impozitului pe profit minim, în cota de 5%.

În acest sens se reține că încadrarea expresă a acestor sume în categoria cheltuielilor de exploatare din activitatea în cauză, rezultă din Hotărârea Guvernului nr.251/1999 privind condițiile de autorizare, organizare și exploatare a jocurilor de noroc.

Pentru activitatea în cauză, art.65 din H.G. nr.251/1999 a prevăzut sintagma de deducere a premiilor și a altor cheltuieli, recunoscând natura de cost a premiilor, iar în anexa nr.II prevăzând evidențierea distinctă a încasărilor de cheltuieli.

De asemenea, încasările brute, au fost definite ca reprezentând suma totală încasată înainte de deducerea premiilor și a altor cheltuieli, noțiunea de încasări brute fiind sinonimul veniturilor, în sensul art.18 din Legea nr.571/2003.

În ceea ce privește trimiterea făcută de societate la pct.3 din Precizările nr.9634/16 septembrie 1997 pentru aplicarea prevederilor art. 3 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 14/1997 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1997, s-a reținut că acestea definesc noțiunea de încasări totale ca reprezentând totalul veniturilor realizate din organizarea jocurilor de noroc, calculate ca diferență între totalul rulajului încasărilor pentru fiecare joc și totalul premiilor acordate jucătorilor, deci nu se refera la venituri, în sensul de venituri brute supuse cotei de 5% prevăzute de art.18 din Legea nr.571/2003, ci la încasările nete la care se calculează taxa de 20% pentru toate categoriile de jocuri de noroc organizate pe teritoriul României.

Prin urmare, prima instanță a reținut ca legală calcularea impozitului pe profit minim aferent activității de organizare a pariurilor sportive, prin aplicarea cotei specifice asupra veniturilor.

Referitor la impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți.

În ceea ce privește suma de .X. lei reprezentând impozit pe veniturile obținute de nerezidenți - persoane juridice și majorările de întârziere în suma de .X. lei aferente impozitului pe veniturile obținute de nerezidenți - persoane juridice, pârâta a analizat aplicabilitatea Convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și Luxemburg în cazul veniturilor de natura dividendelor obținute de o persoană juridică rezidentă în Luxemburg, în anul 2004, în condițiile în care la dosarul cauzei societatea depune certificatul din care rezultă rezidența fiscală a persoanei juridice începând cu data de 06.08.2002, în perioada supusă inspecției fiscale: 01.01.2004 - 31.12.2004.

S-a reținut că în anii 2004- 2005 și 2006 reclamanta a reținut un impozit în cota de 5% aferent veniturilor de natura dividendelor plătite firmei Mondea Investment din Luxemburg, cota conformă prevederilor art.10 din Legea nr.85 din 18 octombrie 1994 privind ratificarea Convenției dintre România și Marele Ducat de Luxemburg pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și avere.

În ceea ce privește anul 2004, prin raportul de inspecție fiscală din 15.07.2008, anexat deciziei de impunere contestate, a fost recalculat impozitul pe veniturile nerezidenților de natura dividendelor, aferent anului 2004, datorat de firma Mondea Investment din Luxemburg, prin aplicarea cotei de 15% prevăzută de art.116 alin.2 lit.c) din Legea nr.571/2003, ca urmare a neprezentării de către plătitorul veniturilor a certificatului de rezidență fiscală pentru compania luxemburgheză, în vederea justificării impozitului pe venitul persoanelor nerezidente datorat pentru dividendele repartizate din profitul net realizat în anul 2004.

Autoritatea pârâtă a reținut că reclamanta a prezentat certificatul din care rezultă rezidența fiscală în Luxemburg a firmei Mondea Investment, începând cu 06.08.2002, astfel încât pentru veniturile din dividende plătite în anul 2004, contestatoarea datorează impozitul în cota de 5% prevăzută de Legea nr.85 din 18 octombrie 1994 privind ratificarea Convenției dintre România și Marele Ducat de Luxemburg

pentru evitarea dublei impuneri si prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit si avere.

Așa fiind, pârâta a admis contestația pentru acest capăt de cerere si a anulat parțial decizia de impunere nr..X./ 29.07.2008 pentru impozitul pe veniturile persoanelor juridice nerezidente, in suma de .X.lei, precum si pentru majorările in suma de .X.lei aferente impozitului pe veniturile obținute de nerezidenți - persoane juridice, in baza principiului *accessorium sequitur principale*.

Referitor la impozitul pe veniturile nerezidenților - persoane juridice în suma de .X.lei aferent anului 2006 pârâta a analizat aplicabilitatea prevederilor privind scutirea de impozit, după data aderării României la Uniunea Europeană, în cazul veniturilor din dividende obținute în anul 2006 de persoane juridice rezidente în alte state membre.

Conform Situației impozitului pe veniturile realizate din România de persoane juridice nerezidente, pentru dividendele plătite în anul 2006 asociațiilor - persoane juridice - Mastrek Kft din Ungaria și MONDEA Investment din Luxemburg, a fost stabilit prin decizia de impunere impozitul pe veniturile nerezidenților in suma totala de .X.lei, iar societatea a susținut nedatorarea acestuia, invocând prevederile art.117 lit.h) din Legea 571/2003 referitoare la scutirea de impozit, după data aderării României la Uniunea Europeană, a dividendelor plătite de o persoană juridică română unei persoane juridice rezidente într-un alt stat membru.

In condițiile în care pentru dividendele plătite în anul 2006 nu sunt aplicabile prevederile invocate de către reclamantă, legiuitorul prevăzând in mod explicit intrarea in vigoare a acestora după data aderării României la Uniunea Europeană, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății impozitul pe veniturile nerezidenților aferent dividendelor plătite în anul 2006 persoanelor nerezidente, astfel că a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată pentru suma de .X.lei reprezentând impozit pe veniturile obținute de nerezidenți - persoane juridice.

Referitor la suma de .X.lei reprezentând impozit pe veniturile obținute de nerezidenți - persoane juridice și suma de .X.lei reprezentând impozit pe veniturile obținute de nerezidenți - persoane fizice, pârâta a analizat dacă se datorează impozit pe veniturile de natura dividendelor obținute de persoanele juridice nerezidente, în perioada supusa inspecției fiscale: 01.10.2002 - 31.10.2007.

S-a reținut că pentru dividendele plătite asociaților Mastrek Kft din Ungaria și Mondea Investment din Luxemburg în perioada 15.04.2005 - 30.01.2007, societatea nu a reținut impozitul pe veniturile nerezidenților, ci impozit pe venit, organele de inspecție stabilind prin decizia de impunere impozitul pe veniturile nerezidenților - persoane juridice în suma de .X.lei și impozit pe venit în suma de - .X.lei (persoane fizice).

Din suma totală de .X.lei, suma de .X.lei face obiectul capitolului 111.2.1 din prezenta decizie (fiind admisă contestația pentru acest capăt de cerere și anulată parțial decizia de impunere nr. X./ 29.07.2008 pentru impozitul pe veniturile persoanelor juridice nerezidente, în suma de .X.lei, precum și pentru majorările în suma de .X.lei aferente impozitului pe veniturile obținute de nerezidenți - persoane juridice, în baza principiului *accessorium sequitur principale*), iar suma de .X.lei face obiectul capitolului III.2.2. din prezenta decizie (sumă pentru care a fost respinsă contestația reclamantei ca urmare a reținerii împrejurării că aceste dividende au fost plătite în anul 2006, conform celor anterior menționate), astfel ca impozitul pe veniturile nerezidenților - persoane juridice asupra căreia urmează să se investească Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor în cadrul prezentului capitol a fost *exclusiv suma de .X.lei*.

În ceea ce privește dividendele plătite asociatului-persoană fizică creată, societatea nu a reținut impozitul pe veniturile nerezidenților în cota de 5% în anul 2002 și în cota de 15% în anii 2003 și 2004, ci impozit pe venit, în cota de 5% în anii 2002 și 2003 respectiv în cota de 10% în anul 2004, organele de inspecție stabilind prin decizia de impunere impozitul pe veniturile nerezidenților - persoane fizice în suma de .X.lei și impozit pe venit în suma de - .X.lei.

Față de impozitul pe veniturile nerezidenților - persoane fizice suplimentar stabilit în sarcina societății, aceasta menționează că își însușește suma de X lei, astfel ca impozitul pe veniturile nerezidenților - persoane fizice contestat de societate este în suma de .X.lei.

Pentru sumele menționate, respectiv suma de .X.lei reprezentând impozit pe veniturile obținute de nerezidenți - persoane juridice și suma de .X.lei reprezentând impozit pe veniturile

obținute de nerezidenți - persoane fizice organul de soluționare a respins contestația formulată, ca nemotivată.

Referitor la suma de X lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile obținute de nerezidenți - persoane fizice și suma de X lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile obținute de nerezidenți - persoane juridice, pârâta a analizat dacă se datorează majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile persoanelor nerezidente, în mod eronat declarat și plătit ca impozit pe veniturile din dividende, în condițiile în care, prin contestația formulată, societatea solicita îndreptarea erorii materiale în interiorul termenului de un an prevăzut de lege.

S-a reținut că, aferent dividendelor repartizate asociațiilor - persoana fizică croată și MASTREK Kft din Ungaria și Mondea Investment din Luxemburg, reclamanta în mod eronat a reținut și declarat, în perioada 01.10.2002-31.10.2007, impozitul pe veniturile din dividende în sumă de .X.lei și respectiv .X.lei, în loc de impozit pe veniturile persoanelor nerezidente.

Organele de inspecție fiscală, prin decizia de impunere contestată, au stabilit în sarcina societății majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile persoanelor nerezidente, fără să țină seama de sumele mai sus menționate, stabilind la capitolul privind impozitul pe veniturile din dividende - pagina 5 din decizia de impunere nr..X./2008, sumele de - .X.lei și - .X.lei plătite în plus de societate, menționate cu semnul minus.

Față de majorările de întârziere în suma de X lei aferente impozitului pe veniturile nerezidenților - persoane juridice și majorările de întârziere în suma de X lei aferente impozitului pe veniturile nerezidenților - persoane fizice, stabilite prin decizia de impunere, societatea a declarat că își însușește majorările de întârziere în suma de X lei și respectiv X lei, contestând diferența în suma de .X. lei și respectiv în suma de X lei, arătând în acest sens că la stabilirea impozitului pe veniturile nerezidenților - persoane fizice, organele de inspecție fiscală nu au ținut seama de faptul ca în mod eronat societatea a reținut aceste sume cu titlu de impozit pe veniturile din dividende, stabilind în mod eronat impozitul pe veniturile nerezidenților suplimentar și accesoriile aferente, invocând art.114 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală. Prin contestație societatea a solicitat îndreptarea erorii materiale.

S-a reținut faptul că prin contestația formulată împotriva deciziei de impunere nr..X./2008 societatea solicită corectarea erorilor materiale provenind din plata sumelor cu titlu de impozit pe veniturile nerezidenților, în contul bugetar corespunzător impozitului pe veniturile din dividende. Astfel, pentru acest capăt de cerere, contestația se constituie într-o cerere de îndreptare a erorilor materiale, astfel cum prevede art.114 alin.4 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, mai sus citat.

Din analiza adresei nr..X./ 17.11.2008 transmisă de organele de inspecție fiscală, înregistrată la pârâtă sub nr.X/ 19.11.2008, se reține că pentru o parte din plățile eronat efectuate de societate cu titlu de impozit pe venit, respectiv suma de X lei - 24.09.2007 și X lei - 01.12.2007, societatea a solicitat corectarea erorilor de plată în termenul legal de un an, aceasta depunând contestația în data de 07.08.2008.

Pentru plățile de mai sus, din răspunsul organelor de inspecție fiscală nu rezulta majorările de întârziere calculate în plus.

În aceste condiții a fost desființată decizia de impunere pentru sumele de X lei și X lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile obținute de nerezidenți persoane fizice și juridice, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă să emită un nou act administrativ fiscal, cu recalcularea majorărilor de întârziere aferente impozitului pe veniturile nerezidenților, conform considerentelor și prevederilor legale invocate în prezenta decizie.

Prin Sentința nr.X din 30 iunie 2009, Curtea de Apel .X. - Secția a VUI-a contencios administrativ și fiscal a respins acțiunea formulată de reclamantă, ca neîntemeiată.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamanta, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

Prin Decizia nr.X/ 18.05.2010, înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul promovat, a casat hotărârea primei instanțe și a dispus trimiterea cauzei spre rejudecare aceleiași instanțe, în vederea administrării probei cu expertiză contabilă.

Cauza a fost reînregistrată pe rolul Curții de Apel .X. sub nr.10248.1/2/2010, iar cu ocazia rejudecării, prima instanță a încuviințat în cauză, la cererea reclamantei, efectuarea unei expertize contabile.